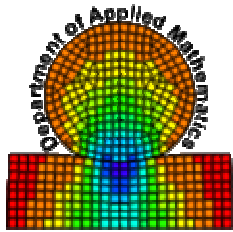

Úvod do Matlabu

Vít Vondrák

Katedra aplikované matematiky

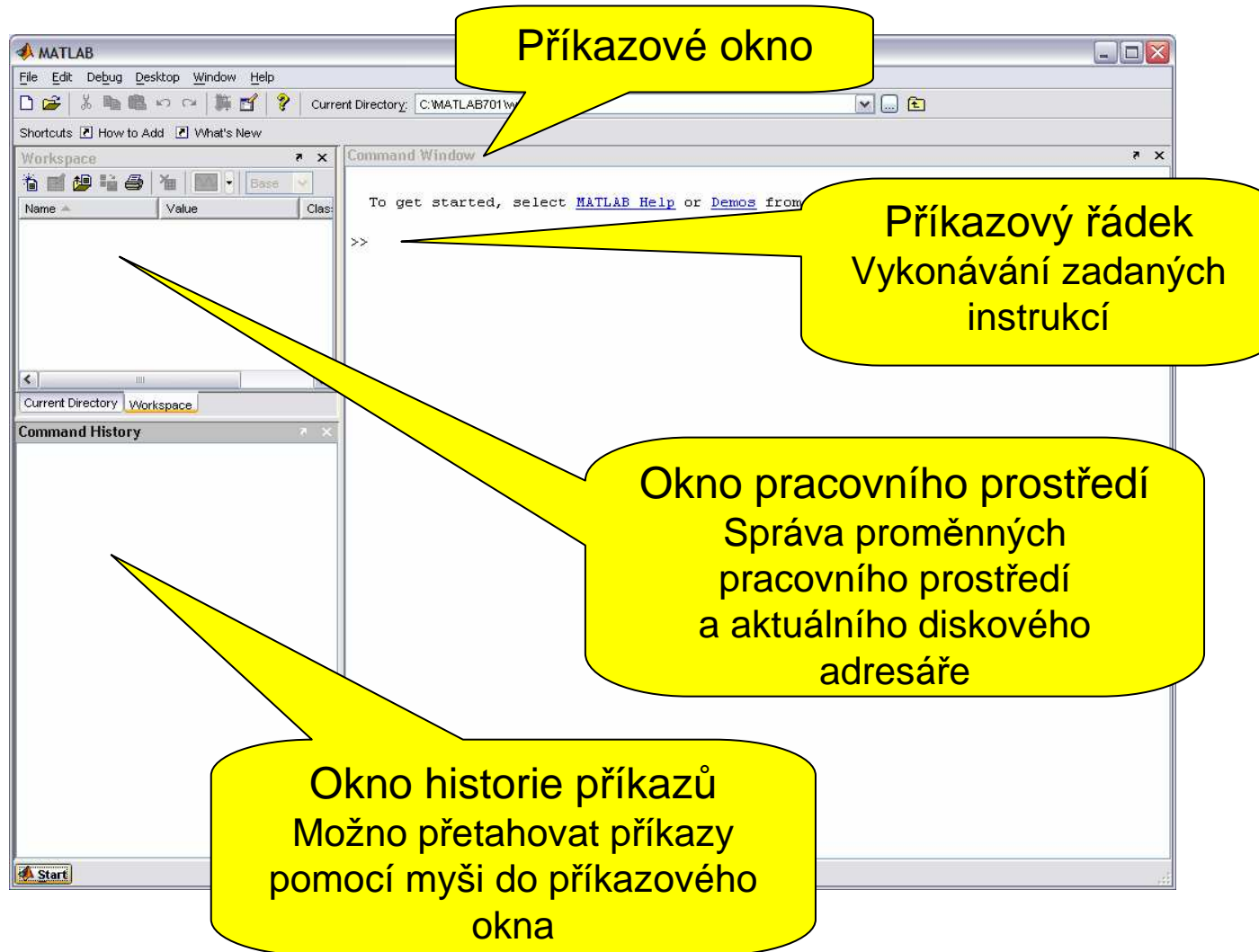
FEI, VŠB-TU Ostrava

Co je Matlab?

- Interaktivní softwarový balík MathWorks Inc.
- Matlab=**MAT**rix **LAB**oratory
 - Základním typem proměnné je matice
 - Číslo je maticí typu 1x1
- Obsahuje řadu příkazů pro správu proměnných, vstupně-výstupní operace, základní operace algebry vektorů matic a příkazy vyšší matematiky.
- Výkonné nástroje pro zpracování grafických výstupů.
- <http://www.mathworks.com>
- Interaktivní vykonávání příkazů
- Vykonávání skriptů tj. posloupností matlabovských příkazů tzv. m-souborů
- Programování vlastních matlabovských funkcí tzv. m-funcí
- Programování funkcí v jazyce C nebo Fortran
- Možno doplňovat o toolboxy obsahující nástroje pro řešení některých praktických matematických, inženýrských či statistických problémů.

Matlab – uživatelské rozhraní

Definice proměnných

Definice proměnné probíhá automaticky přiřazením její hodnoty pomocí znaménka rovnosti:

```
>>a=3
```

K definici vektoru používáme hranaté závorky. Mezery nebo čárky oddělují prvky v řádku.

```
>>v=[3 5 7]
```

```
>>w=[1,5,1+2*i]
```

Imaginární jednotka se zapisuje pomocí i

Definice matice je stejná jako definice vektoru s tím, že řádky se oddělují pomocí středníku nebo klávesou **<Enter>**.

```
>>A=[1 2 3; 4 5 6]
```

nebo

```
>>B=[1 2 3
```

```
4 5 6]
```

Definice textové proměnné se provádí pomocí apostrofů:

```
>>c='Dobre rano Matlabe!'
```

K definici matic můžeme taktéž využít některou ze standardních funkcí Matlabu, která generuje matice.

```
>>I=eye(3)
```

```
>>O=zeros(2,3)
```

```
>>e=ones(1,4);
```

Přidáme-li za příkaz středník, bude potlačen výstup.

```
>>f=ones(1,10);
```

Správa proměnných

```
>>who nebo >>whos
```

Tento příkaz vypíše všechny aktuálně definované proměnné

```
>>size(name)
```

Vrací rozměry proměnné name.

```
>>clear name
```

Vymaže proměnnou name.

```
>>save file name1,name2,...
```

Uloží proměnné name1, name2, ... do souboru file.mat. Pokud není uveden file uloží do souboru matlab.mat. Pokud není uvedena žádná proměnná uloží všechny.

```
>>load file
```

Nahraje proměnné ze souboru file.mat.

Příkazy load i save lze použít s volbou -ASCII, pak jsou proměnné uloženy do textového souboru. Např.:

```
>>save -ASCII A.txt A
```

Data uložená v různých formátech je možné importovat do Matlabu pomocí

```
>>uiimport
```

Všechny zadané příkazy včetně jejich odezvy mohou být průběžně ukládány do souboru name pokud použijete

```
>>diary name
```

Přístup k prvkům matic

`A(2,1)`

Vypíše prvek z 2 řádku a 1 sloupce matice `A`.

`A(2,[1 3])`

Vypíše 1. a 3. prvek z 2. řádku.

`a:d:b`

definuje aritmetickou posloupnost s prvním prvkem rovným `a` a posledním rovným `b`. `d` je difference mezi sousedními prvky posloupnosti. Pokud je `d=1` stačí napsat `a:b`.

Pokud chceme vypsát 1. řádek matice `A` pak stačí použít jeden z příkazů

`A(1,1:3)`

`A(1,1:end)`

`A(1,:)`

Obdobně můžeme získat i libovolnou submatici. Např. minor matice `A` příslušný prvků `(1,1)` získáme příkazem

`M11=A(2:end,2:end)`

Maticové operace

- + ... operátor sčítání.
- ... operátor odečítání.
- * ... operátor násobení.
- ^ ... operátor mocnění.
- / ... operátor dělení zprava. ($a/b = a*b^{(-1)}$, $2/3=0.6667$)
- \ ... operátor dělení zleva. ($a\b b = a^{(-1)}*b$, $2\3=1.5$)
- ' ... operátor transponování

Při použití operátorů pro operace mezi dvěma skaláry je význam operací zřejmý. Pro operace matice-matice provede Matlab tuto maticovou operaci je-li definována. Obdobně pro operace vektor-vektor popř. matice-vektor.

K provedení operací mezi jednotlivými prvky matice či vektoru musíme umístit `.` před operátor.

```
u=[1 2 3];
```

```
u*u'
```

```
u.*u
```

Je možno využívat celou řadu běžných funkcí jako `cos`, `sin`, `sqrt`, ...

Práce s polynomy

```
roots(c)
```

kde c je vektor koeficientů polynomu seřazených sestupně podle mocnin x ,

$$\text{tj. } p(x) = c_n x^n + c_{n-1} x^{n-1} + \dots + c_1 x + c_0$$

Pomocí funkce `polyval` můžeme vyhodnotit funkční hodnotu polynomu. Syntaxe je:

```
polyval(c, x)
```

Kde x je hodnota argumentu a c jsou koeficienty.

Např.

```
>>c=[1 1 0 -1]
```

```
>>x=roots(c)
```

```
>>polyval(c, x)
```


Soustavy lineárních rovnic

Matlab má taktéž definovány i Gaussovu eliminaci pro řešení soustav lineárních rovnic. Např.:

$$3x + 5y = 6$$

$$4x + 8y = 1$$

definujeme

```
>>A=[ 3 5; 4 8]
```

```
>>b=[ 6 1]
```

Nyní musíme transponovat vektor b abychom dostali korektní maticový zápis výše uvedené soustavy.

```
>>b=b'
```

Pak soustavu vyřešíme pomocí operátoru dělení zleva

```
>>x=A\b
```

Budeme-li chtít řešit soustavu LU rozkladem můžeme použít funkci `lu`:

```
>>[L,U]=lu(A)
```

```
>>y=L\b
```

```
>>x=U\y
```

Vlastní čísla a vektory

Pokud budeme chtít nalézt vlastní čísla a vlastní vektory matice, můžeme využít funkce `eig`.

```
>>[V,L]=eig(A);
```

```
>>diag(L)
```

```
>>V
```

kde `diag(L)` vypíše vlastní čísla, která jsou na diagonále matice L a matice V obsahuje vlastní vektory po sloupcích.

Zkouška:

```
>>A*V-V*L
```

Funkce `poly` vrací koeficienty charakteristického polynomu

```
>>c=poly(A)
```

```
>>l=roots(c)
```

Kontrola:

```
>>trace(A),sum(l)
```

```
>>det(A),l(1)*l(2)
```

2D grafika

Základním grafickým příkazem v Matlabu je `plot`. Syntaxe tohoto příkazu je

```
plot(x,y,options)
```

kde `x` jsou x-souřadnice bodů které se mají vykreslovat a `y` jsou jejich odpovídající y-souřadnice. `Options` definuje jakým způsobem se body budou vykreslovat (určují barvu a styl vykreslení bodů).

Barvy: k-černá, b-modrá, r-červená, g-zelená, w-bílá

Styl: - body spojí čarou, -- přerušovanou, * body vykreslí jako hvězdičky, + křížky, o kolečka.

```
>>plot([10 15],[13 5], 'r*')
```

Pro popis grafického výstupu můžete použít také následující příkazy:

```
>>xlabel('Toto je osa x')
```

```
>>ylabel('Toto je osa y')
```

```
>>title('Použití funkce plot.')
```

Velmi důležitý je příkaz `hold on`, který zruší překreslování grafického okna a umožní tak výstup více grafických příkazů do jednoho okna. `hold off` vrátí vše do původního stavu.

```
>>figure
```

vytvoří nové grafické okno.

Další možnosti úprav grafického výstupu jsou dostupná přes menu grafického okna

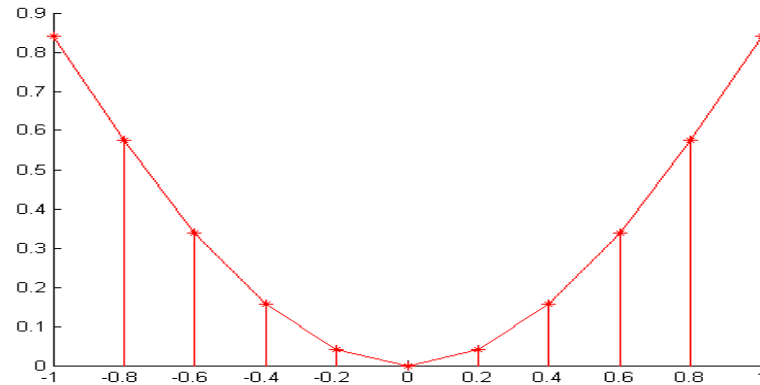
Graf funkce

Chceme-li vykreslit graf funkce musíme nejprve diskretizovat osu x a v těchto bodech vypočítat funkční hodnoty. Mějme tedy funkci $y=x\sin(x)$ jejíž graf chceme vykreslit na intervalu $\langle -1,1 \rangle$.

```
>>xx=-1:0.05:1;  
>>yy=xx.*sin(xx);  
>>plot(xx,yy)
```

Můžeme ovšem využít i funkci `ezplot`

```
>>ezplot('x*sin(x)', [-1 1])
```


Graf křivky zadané parametricky

Mějme danu křivku

$$x=2\cos(t)$$

$$y=3\sin(t), 0 \leq t < 2\pi.$$

Křivku vykreslíme následovně:

```
>>t=0:0.1:2*pi;
```

```
>>x=2*cos(t);
```

```
>>y=3*sin(t);
```

```
>>plot(x,y,'g--')
```

Takto vykreslená křivka je ovšem zobrazena deformovaně vlivem různých měřítek na jednotlivých osách. Toto můžeme napravit příkazem

```
>>axis equal
```

Pro vykreslení je možné opět využít funkci `ezplot`

```
>>ezplot('2*cos(x)', '3*sin(x)', [0 2*pi])
```

3D grafika

Základním příkazem podobně jako v případě 2D grafiky je `plot3`.

Jeho syntaxe je intuitivně zřejmá:

```
plot3(x,y,z,options)
```

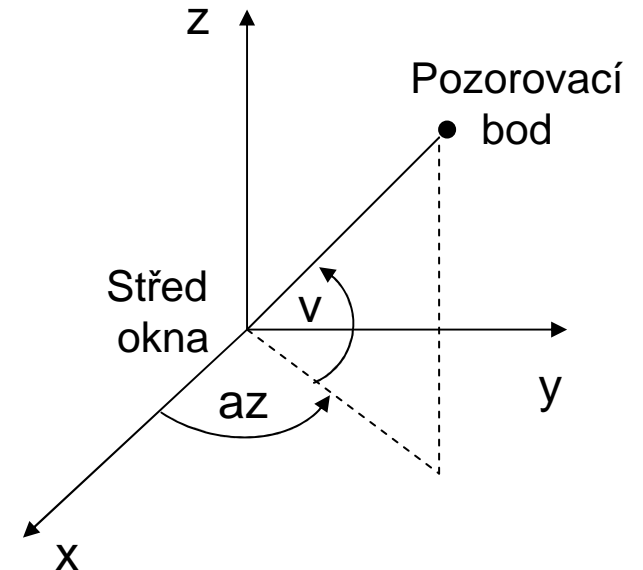
Další příkazy:

```
view(az,v)
```

Určuje pohled na 3D objekt. `view(3)` je standardní 3D pohled, `view(2)` je pohled na xy rovinu.

```
zlabel(text)
```

Popisuje osu z.

Graf parametrické křivky ve 3D

Obdobně jako ve 2D můžeme i v 3D vykreslovat křivky dané parametricky.

```
>>t=0:0.1:8*pi;
```

```
>>x=cos(t);
```

```
>>y=sin(t);
```

```
>>z=t;
```

```
>>plot3(x,y,z)
```

```
>>view(2)
```

Stejný graf obdržíme použitím funkce `ezplot3`

```
>>ezplot3('cos(t)', 'sin(t)', 't', [0 8*pi])
```

Graf funkce 2 proměnných

Budeme-li chtít zobrazit funkci

$$f(x,y)=\exp(-x^2-y^2)$$

je postup následující:

Určíme intervaly a dělení os x a y.

```
>>x=-1:0.1:1;
```

```
>>y=-1:0.1:1;
```

Pak vytvoříme síť na které budeme funkci zobrazovat.

```
>>[xx,yy]=meshgrid(x,y);
```

Vypočítáme funkční hodnoty funkce nad touto sítí.

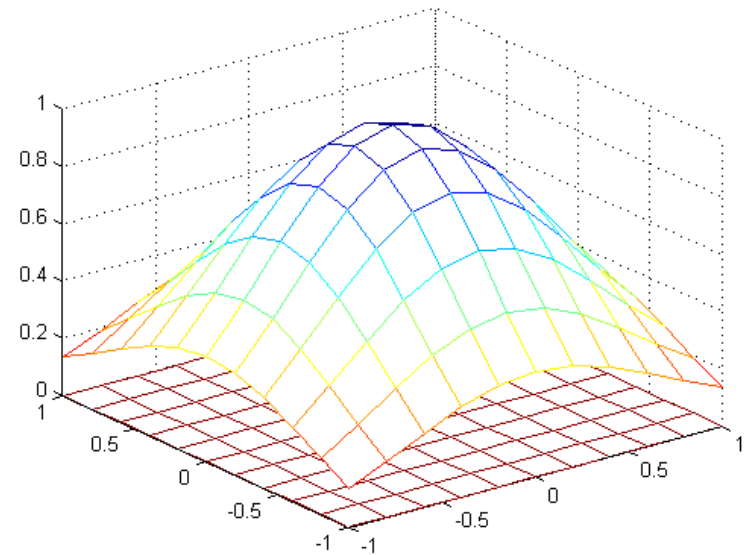
```
>>zz=exp(-xx.^2-yy.^2);
```

Vykreslíme graf pomocí

```
>>mesh(xx,yy,zz)
```

nebo plochu

```
>>surf(xx,yy,zz)
```


K vykreslení je možné taktéž použít funkce `ezmesh` či `ezsurf`

```
>> ezmesh('exp(-x.^2-y.^2)',  
[-1,1,-1,1])
```


Programování v Matlabu

- Skripty

- Samostatné textové soubory obsahující posloupnost matlabovských příkazů
- Soubor musí mít příponu .m
- Všechny proměnné definované ve skriptu mají platnost i v prostředí Matlabu
- Spouští se zadáním názvu souboru (bez přípony).
- Prohledává se aktuální adresář + adresáře uvedené v proměnné `path`

- Funkce

- Samostatný textový soubor obsahující definici funkce ve formě

```
function [op1,...,opm]  
=name(ip1,...,ipn)
```

Pak následuje posloupnost matlabovských příkazů.

- Všechny proměnné mají pouze lokální platnost (může být změněna pomocí deklarace `global`)
- Funkce se volá příkazem

```
>> [o1,...,om]=name(i1,...,in)
```

Řídící příkazy

- for cyklus
for $i=a:d:b$, *posloupnost příkazů*, end
- while cyklus
while *podmínka*, *posloupnost příkazů*, end
- if příkaz
if *podmínka*
 posloupnost příkazů
elseif *podmínka*
 posloupnost příkazů
else
 posloupnost příkazů
end
 - *podmínka* se testuje na nenulovost (logické „ano“) či nenulovost (logické „ne“)
 - Je možné používat následující logické operátory: & (and), | (or), ~ (not)
 - Relační operátory: <, <=, >=, >, ==, ~=